

2049 4. Dec. 1895: 1. Beh. af Lovf. om Arbejderes Forsørgelsestrav efter Ulykkestilsf. 2050

mærkværdigt — men det vil ogsaa under de nuværende Forhold være nødvendigt ikke at bebyrde Kommunerne mere, end de allerede ere i Forbejen. Men naar Kommunerne altsaa selv kunde bestemme Understøttelsen — som de jo dog til Dels alligevel maatte give i Form af Fattigforørgelse — og de kunde faa Halvdelen refunderet af Statskassen, skulde det dog gaa mærkværdigt til, om ikke Regnestykket for Kommunerne i det mindste kom til at gaa lige op, og mere kunde der dog ikke forlanges. Der er endnu en Bestemmelse, som jeg gerne vilde have indført, og som man senere analogisk eller paa anden Maade kunde faa oversørt paa Alderdomsforsørgelsen, nemlig den, at Arbejdsgiverne maatte have Lov til at give den tilstaaede Komne Arbejder en yderligere Hjælp end den, som knapt tilmaales ham af Kommunen, uden at Kommunen havde Lov til at gøre Fradrag i hans Understøttelse. Dette er et vanskeligt Spørgsmaal ved Fastsættelsen af Alderdomsunderstøttelsen, et særdeles vanskeligt Spørgsmaal, og det er ret stiftet til at vise det principløse i Alderdomsforsørgelsesloven, at Kommunen har Lov til at bære sig saaledes ad; der bliver derved en uafsladelig Strid mellem dem, der ønske at give, og det offentlige. Det forekommer mig dog, at der, naar man sætter den Grænse, at det er kun den Arbejdsgiver, hvor Ulykken er sket, og ikke andre, som faar Lov til at hjælpe, vistnok ingen Fare er ved at indrømme Arbejdsgiveren Tilladelse til at give den Arbejder Hjælp, som har tjent ham tro og længe, og hvem han af en eller anden Grund ønsker at give et frivilligt Bidrag og ikke et tvungen Bidrag, saaledes som den ærede Forslagsstiller ønsker. Man opnaar saaledes ved at benytte Sygekassainstitutionen at komme uden om en hel Del vanskelige Spørgsmaal, men dette anbefaler sig ogsaa af en anden, meget væsentlig Grund. Man undgaar denne Strid om, hvorvidt baade legemlige og aandelige Arbejdere komme ind under Loven. Vi have en Lov om Sygekasser; den kan jo have sine Mangler, og det er vanskeligt at bestemme, hvem der falder ind under den, og hvem der ikke falder ind derunder; men den bliver hverken mere eller mindre mangelfuld, hvad enten man faar disse ny Tilfælde med eller ikke. Kan man dog ikke holde Syge-

kasserne inden for den Kreds, for hvilken de nærmest ere bestemte, er det en saa alvorlig og vanskelig Sag, at det ikke gør noget, om Ulykkestilsfælde kommer med ind under Loven. Jeg har under Finanslovens 1ste Behandling tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa, at Sygekasserne allerede nu modtage andre end Arbejdere og med dem ligefillede, og at man arbejder paa at faa mere og mere ind under dens Omraade, som egentlig ikke burde gaa ind derunder; men denne Vanskelighed forøges ikke ved mit Forslag, og man har den uhyre Fordel, at Kredsen af dem, der skulle hjælpes, er bestemt i Lovgivningen. Vi faa ikke to helt ny Principper, hvor man er i Tvivl, om en Mand horer ind under den ene eller den anden Kategori; det er nøjagtig den samme Kategori, som i Sygekasseloven. Hjælpen ydes baade ved Sygekasserne og ved Alderdomsforsørgelsen af to bestaaende Institutioner, nemlig Staten og Kommunalbestyrelsen. Statens Bidrag bliver kun større, end det er efter den nuværende Alderdomsforsørgelseslov, da det bliver Halvparten, der refunderes, det vil sige, at der altsaa vil være en overordentlig stor Præmie for Folk, der gaa ind i Sygekasserne. Jeg kan, som jeg begyndte med at sige, ikke tro andet, end at man fra Samfundets Side har al Anledning til alvorligt at arbejde paa at afhjælpe den Slags Under, hvorom der her er Tale, men man er til Gengæld berettiget til at forlange, at de paagældende ikke af Sigegyldighed eller andre Grunde undlade at træde ind i saadanne anerkendte Sygekasser, som dem, vi have, eller som let kunne oprettes. Naar der bydes saadanne Goder som de, der nu bydes i de anerkendte Sygekasser, og der dertil kommer en Forsørgelse i Tilfælde af Invaliditet, forekommer det mig nok, at man maatte kunne forlange, at selv de mindst bemidlede søge at komme ind i en anerkendt Sygekasse. Og skulde der saa ogsaa være enkelte, der ikke kunne gaa ind deri — der kan jo være Folk, der leve under særlige Forhold f. Eks. Fiskere, Sømcænd osv. — kan der virkelig ad anden Vej raades Bod derpaa, idet man kan have passende Supplementer i saa Henseende. Jeg skal ogsaa henvisse til, hvad den ærede første Tale i Dag (Bramsen), der er saa nøje bekendt med disse Forhold, i Gaar gjorde opmærk-